Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

23. dubna 2015 *

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Článek 101 SFEU a článek 53 Dohody o EHP — Celosvětový trh s obrazovkami z tekutých krystalů (LCD) — Stanovení cen — Pokuty — Pokyny pro výpočet pokut (2006) — Bod 13 — Určení hodnoty tržeb — Společný podnik — Zohlednění prodejů mateřským společnostem — Oznámení o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (2002) — Bod 23 písm. b) poslední pododstavec — Částečná ochrana před pokutou — Důkazy, které se vztahují ke skutečnostem, které předtím nebyly Komisi známy“

Ve věci C-227/14 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 7. května 2014,

LG Display Co. Ltd, se sídlem v Soulu (Jižní Korea),

LG Display Taiwan Co. Ltd, se sídlem v Tchaj-peji (Tchaj-wan),

zastoupené A. Wincklerem a F.-C. Laprévotem, advokáty,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky),

přičemž další účastnicí řízení je:

Evropská komise, zastoupená F. Ronkes Agerbeekem a P. Van Nuffelem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení A. Ó Caoimh (zpravodaj), předseda senátu, C. Toader a C. G. Fernlund, soudci,

generální advokát: M. Wathelet,

vedoucí soudní kanceláře: I. Illéssy, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 26. ledna 2015,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

* Jednací jazyk: angličtina.

vydává tento

Rozsudek

1 Svým kasačním opravným prostředkem se LG Display Co. Ltd (dále jen „LGD“) a LG Display Taiwan Co. Ltd (dále jen „LGDT“) domáhají částečného zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie LG Display a LG Display Taiwan v. Komise (T-128/11, EU:T:2014:88, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Tribunál zaprvé změnil rozhodnutí Komise C (2010) 8761 final ze dne 8. prosince 2010 v řízení podle článku 101 [SFEU] a článku 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru (věc COMP/39.309 – LCD), jehož shrnutí bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ze dne 7. října 2011 (Úř. věst. C 295, s. 8, dále jen „sporné rozhodnutí“), tím, že stanovil výši pokuty uložené společně a nerozdílně navrhovatelkám v článku 2 tohoto rozhodnutí na 210 000 000 eur a ve zbývající části zamítl jejich žalobu směřující k částečnému zrušení uvedeného rozhodnutí, v rozsahu, v němž se jich týká, jakož i ke snížení výše této pokuty.

Právní rámec

2 Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích [101 SFEU] a [102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205) v čl. 23 odst. 2 a 3 stanoví:

„2. Komise může rozhodnutím uložit podnikům a sdružením podniků pokuty, pokud úmyslně nebo z nedbalosti:

a) se dopouštějí jednání v rozporu s články [101 SFEU] nebo [102 SFEU] [...]

[...]

Pokuta u každého podniku [...] podílející[ho] se na protiprávním jednání nesmí přesáhnout 10 % jeho celkového obratu za předchozí hospodářský rok.

[...]

3. Při stanovování výše pokuty se přihlíží k závažnosti a k délce trvání protiprávního jednání.“

3 Podle článku 31 tohoto nařízení:

„Soudní dvůr má neomezenou příslušnost přezkoumávat rozhodnutí, kterými Komise stanovila pokutu nebo penále. Může uloženou pokutu nebo penále zrušit, snížit nebo zvýšit.“

4 Bod 6 pokynů pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2, dále jen „pokyny pro výpočet pokut“) stanoví:

„[...] kombinace hodnoty tržeb týkajících se protiprávního jednání a [jeho] doby trvání je považována za vhodnou náhradní hodnotu pro zohlednění hospodářského významu protiprávního jednání, jakož i relativní váhy každého podniku účastnícího se protiprávního jednání [...]“

5 Pod názvem „Základní částka pokuty“ uvádí bod 13 těchto pokynů:

„Při určování základní výše udělované pokuty bude Komise vycházet z hodnoty tržeb za zboží nebo služby dotčeného podniku v příslušné zeměpisné oblasti uvnitř [Evropského hospodářského prostoru (EHP)], které přímo nebo nepřímo [...] souvisejí s protiprávním jednáním. […]“

6 Bod 23 písm. b) poslední pododstavec oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2002, C 45, s. 3, dále jen „sdělení o shovívavosti“) stanoví různá snížení pokut, z kterých mohou mít prospěch podniky podle pořadí, ve kterém poskytly informace. Poslední pododstavec tohoto ustanovení zní takto:

„Pokud podnik kromě toho poskytne důkazy, které se vztahují ke skutečnostem, které předtím nebyly Komisi známy a mají přímý dopad na závažnost nebo trvání předpokládaného kartelu, Komise je nevezme v úvahu při stanování pokuty pro podnik, který tyto důkazy předložil.“

Skutečnosti předcházející sporu a sporné rozhodnutí

7 Skutečnosti předcházející sporu a vydání sporného rozhodnutí, jak vyplývají z bodů 1 až 31 napadeného rozsudku, lze shrnout následovně.

8 LGD je společnost založená podle korejského práva, která kontroluje skupinu společností usazených po celém světě a vyrábí obrazovky z tekutých krystalů s aktivní maticí (dále jen „LCD“). Společnost LGD byla založena dne 26. července 1999 dohodou o společném podniku uzavřenou mezi společností LG Electronics, Inc. (dále jen „LGE“), založenou podle korejského práva a společností Koninklijke Philips Electronics NV (dále jen „Philips“), založenou podle nizozemského práva. V období od 26. července 1999 do 23. července 2004 držely společnosti LGE a Philips každá 50 % kapitálu společnosti LGD. Poté jejich podíly klesly na 37,9 % a 32,87 % tohoto kapitálu.

9 Společnost LGDT je společnost založená podle tchajwanského práva, 100% dceřiná společnost LGD, která vyrábí a dodává LCD.

10 Na jaře roku 2006 Samsung Electronics Co. Ltd (dále jen „Samsung“), společnost založená podle korejského práva, předložila Komisi žádost o ochranu před pokutou na základě sdělení o shovívavosti. Při této příležitosti Samsung oznámila existenci kartelové dohody mezi několika podniky, včetně LGD a LGDT, týkající se určitých druhů LCD.

11 Dne 17. července 2006 rovněž LGD Komisi předložila žádost o ochranu před pokutou na základě tohoto sdělení.

12 Dne 23. listopadu 2006 poskytla Komise společnosti Samsung podmíněnou ochranu před pokutami v souladu s bodem 15 sdělení o shovívavosti, zatímco tuto ochranu odmítla poskytnout LGD.

13 Dne 27. května 2009 Komise zahájila správní řízení a přijala oznámení námitek, které zaslala šestnácti společnostem, včetně navrhovatelek, jakož i LGE a Philips. Toto oznámení námitek mimo jiné vysvětlovalo důvody, ze kterých musely být posledně uvedené společnosti, podle judikatury Tribunálu, činěny společně a nerozdílně odpovědnými za protiprávní jednání spáchaná společností LGD.

14 Osoby, kterým bylo určeno oznámení námitek, oznámily Komisi ve stanovené lhůtě písemně své stanovisko k výhradám vzneseným vůči nim. Mimoto několik osob, kterým bylo určeno oznámení námitek, včetně navrhovatelek, využilo právo být vyslechnut na jednání, které se konalo dne 22. a 23. září 2009.

15 Dne 1. února 2010 LGD podala žádost, založenou na bodu 23 písm. b) posledním pododstavci sdělení o shovívavosti, kterou požádala o částečnou ochranu před pokutou za svou účast na kartelové dohodě během let 2005 a 2006.

16 Žádostí o informace ze dne 4. března 2010 a dopisem ze dne 6. dubna 2010, tuto žádost doplňujícím, byli účastníci mimo jiné vyzváni k tomu, aby Komisi předložili údaje týkající se hodnoty tržeb, které budou vzaty v úvahu pro výpočet základní částky pokuty, a poskytli vyjádření k této otázce. LGD poskytla údaje, jež se jí týkají, dopisem ze dne 21. dubna 2010.

17 Dne 8. prosince 2010 přijala Komise sporné rozhodnutí. Toto rozhodnutí je určeno šesti ze šestnácti podniků, kterým bylo určeno oznámení námitek, včetně navrhovatelek a společnosti Samsung. Naproti tomu se již netýkalo společností LGE a Philips.

18 Ve sporném rozhodnutí Komise konstatovala existenci kartelové dohody mezi šesti velkými mezinárodními výrobci LCD, včetně navrhovatelek a společnosti Samsung, pokud jde o dvě kategorie LCD, které mají velikost stejnou nebo větší než dvanáct palců, jimiž jsou zaprvé LCD pro informační technologie, jako jsou notebooky a monitory počítačů, a zadruhé LCD pro televizory (dále společně jen „LCD, na které se vztahuje kartelová dohoda“).

19 Podle sporného rozhodnutí měla uvedená kartelová dohoda formu jediného a pokračujícího protiprávního jednání porušujícího článek 101 SFEU a článek 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru, ze dne 2. května 1992 (Úř. věst., L 1, s. 3; Zvl. vyd. 11/52, s. 3, dále jen „dohoda o EHP“), k němuž docházelo přinejmenším od 5. října 2001 do 1. února 2006. V tomto období se účastníci kartelové dohody sešli na mnoha mnohostranných schůzkách, které nazývaly „setkání Cristal“. Předmět uvedených setkání byl zjevně protisoutěžní, jelikož účastníkům zejména umožňovala stanovit minimální ceny pro LCD dotčené kartelovou dohodou, projednat plánování cen s cílem předejít jejich snížení a koordinovat zvýšení cen, jakož i úrovně výroby. V době protiprávního jednání se účastníci kartelové dohody scházeli rovněž dvoustranně a často si vyměňovali informace o záležitostech projednávaných na „setkáních Cristal“. Kromě toho přijaly opatření za účelem ověření, zda jsou rozhodnutí přijatá na uvedených setkáních uplatňována.

20 Za účelem stanovení pokut uložených sporným rozhodnutím Komise použila pokyny pro výpočet pokut. Podle nich Komise definovala hodnotu tržeb z prodejů LCD, na které se vztahuje kartelová dohoda, přímo či nepřímo dotčených protiprávním jednáním. Za tímto účelem stanovila tři následující kategorie prodejů uskutečněných účastníky kartelové dohody:

— kategorie „přímých prodejů v EHP“, které obsahují prodeje LCD, na které se vztahuje kartelová dohoda, jinému podniku v rámci EHP;

— kategorie „přímých prodejů v EHP prostřednictvím transformovaných výrobků“, zahrnující prodeje LCD, na které se vztahuje kartelová dohoda, zabudovaných, v rámci skupiny, do které patří výrobce, do konečných výrobků, které jsou prodány jinému podniku v rámci EHP;

— kategorie „nepřímých prodejů“, zahrnující prodeje LCD, na které se vztahuje kartelová dohoda, jinému podniku mimo EHP, který je posléze zabuduje do konečných výrobků, jež prodá v EHP.

21 Komise však měla za to, že se mohla omezit na zohlednění prvních dvou kategorií uvedených výše a že zahrnutí třetí kategorie nebylo nezbytné k tomu, aby uložené pokuty mohly dosáhnout dostatečně odrazující úrovně.

22 Pokud jde o žalobkyně, Komise měla navzdory jejich námitkám za to, že hodnota relevantních prodejů musí být vypočtena rovněž s ohledem na jejich prodeje společnostem LGE a Philips. Na jedné straně se totiž diskuze mezi účastníky dotčené kartelové dohody týkaly prodejů LCD, na které se vztahuje kartelová dohoda, posledně uvedeným společnostem, a na druhé straně ceny týkající se těchto prodejů byly ovlivněny okolnostmi, které charakterizovaly trh, tedy existencí cen stanovených kartelovou dohodou.

23 Komise také pro stanovení výše pokut zohlednila sdělení o shovívavosti. V tomto ohledu nejprve potvrdila úplnou ochranu před pokutami poskytnutou společnosti Samsung. Poté o 50 % snížila částku pokuty ukládané navrhovatelkám kvůli důkazům, které předložily a které měly značnou přidanou hodnotu vzhledem k důkazům, které již Komise měla, v souladu s body 21 a 23 písm. b) první odrážky tohoto sdělení. Konečně vyhověla žádosti navrhovatelek o částečnou ochranu před pokutami, avšak pouze za rok 2006. Podle Komise totiž informace poskytnuté navrhovatelkami představovaly důkazy o skutečnostech, které jí předtím nebyly známy, pouze vzhledem k tomuto posledně uvedenému roku. Naproti tomu, pokud se jednalo o rok 2005, informace poskytnuté navrhovatelkami se připojily k informacím, které již Komise obdržela od společnosti Samsung a netýkaly se tak skutečností, které tomuto orgánu předtím nebyly známy.

24 Vzhledem zejména k těmto úvahám Komise v článku 2 sporného rozhodnutí navrhovatelkám společně a nerozdílně uložila zaplacení pokuty ve výši 215 000 000 eur.

Napadený rozsudek

25 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 23. února 2013 navrhovatelky k Tribunálu podaly žalobu navrhující zrušení sporného rozhodnutí a podstatné snížení výše pokuty, která jim byla uložena na základě uvedeného rozhodnutí.

26 Na podporu své žaloby navrhovatelky vznesly čtyři žalobní důvody. První z nich vycházel ze skutečnosti, že Komise chybně a v rozporu s jejich právem na obhajobu zahrnula jejich interní prodeje do výpočtu částky pokuty, a druhý vycházel z toho, že jim Komise chybně odmítla přiznat ochranu před pokutami za rok 2005.

27 V napadeném rozsudku Tribunál částečně vyhověl tomuto posledně uvedenému žalobnímu důvodu, když měl za to, že Komise nesprávně zohlednila měsíc leden 2006 při výpočtu hodnot tržeb žalobkyň pro účely výpočtu ukládané pokuty. V důsledku toho Tribunál v rámci výkonu své pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci tuto částku snížil na 210 000 000 eur. Ve zbývající části Tribunál žalobu zamítl.

Návrhová žádání účastníků řízení a řízení před Soudním dvorem

28 Svým kasačním opravným prostředkem navrhovatelky navrhují, aby Soudní dvůr:

— částečně zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž zamítl jejich návrh na částečné zrušení sporného rozhodnutí;

— částečně zrušil sporné rozhodnutí a v rámci výkonu své pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci snížil částku pokuty, která jim byla uložena, a

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení jak před Soudním dvorem, tak před Tribunálem.

29 Komise navrhuje, aby byl kasační opravný prostředek zamítnut a navrhovatelkám byla uložena náhrada nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

30 Na podporu svého kasačního opravného prostředku se navrhovatelky dovolávají dvou důvodů. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení Tribunálu, porušení jeho povinnosti uvést odůvodnění a porušení práva na obhajobu, jakož i zjevného zkreslení důkazů a nevykonání pravomoci přezkumu v plné jurisdikci ze strany Tribunálu, pokud jde o zahrnutí

prodejů LCD, na které se vztahuje kartelová dohoda, společnosti LGD jejím mateřským společnostem do hodnoty tržeb zohledněné pro výpočet výše pokuty. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení, nesplnění povinnosti uvést odůvodnění a zjevného zkreslení důkazů vyplývající z odmítnutí, ze strany Tribunálu, přiznat společnosti LGD částečnou ochranu před pokutou za rok 2005.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku, týkajícímu se zohlednění prodejů LCD, na které se vztahuje kartelová dohoda, společnosti LGD jejím mateřským společnostem pro výpočet výše pokuty

Argumentace účastníků řízení

31 Tento důvod se dále dělí na dvě části. V první části navrhovatelky uvádějí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při uplatnění bodu 13 pokynů pro výpočet pokut, právně dostačujícím způsobem neodůvodnil své rozhodnutí, zjevně zkreslil důkazy, porušil právo společnosti LGD na obhajobu a nevykonal svou pravomoc přezkumu v plné jurisdikci tím, že došel k závěru, že Komise mohla do hodnoty tržeb zohledněné pro výpočet pokuty zahrnout všechny prodeje uskutečněné na relevantním trhu. V druhé části navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že porušil zásadu proporcionality, nesplnil svou povinnost uvést odůvodnění, zjevně zkreslil důkazy a porušil právo společnosti LGD na obhajobu tím, že potvrdil závěr Komise, podle kterého byly interní prodeje LGD jejím mateřským společnostem skutečně dotčeny stíhaným protiprávním jednáním.

– K první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku, týkající se možnosti zohlednit všechny prodeje uskutečněné na trhu dotčeném protiprávním jednáním

32 V první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky v podstatě Tribunálu vytýkají, že v bodě 97 napadeného rozsudku rozhodl, že Komise byla oprávněna pro výpočet pokuty zahrnout interní prodeje společnosti LGD jejím mateřským společnostem, pouze z toho důvodu, že její prodeje byly uskutečněny na trhu dotčeném protiprávním jednáním, i když uvedené prodeje nebyly protiprávním jednáním dotčeny.

33 Zaprvé navrhovatelky tvrdí, že i když Komise není povinna konstatovat, které jsou individuální prodeje, jež byly dotčeny kartelovou dohodou, Tribunál tím, že zahrnul hodnotu všech tržeb z prodejů LCD, na které se vztahuje kartelová dohoda, uskutečněných na trhu dotčeném protiprávním jednáním do hodnoty tržeb zohledněné pro výpočet pokuty, navzdory nedostatku důkazů prokazujících, že se protiprávní jednání týkalo interních prodejů společnosti LGD společnostem LGE a Philips, porušil bod 13 pokynů pro výpočet pokut a mimoto se odchýlil od rozhodovací praxe Komise, jak vyplývá mimo jiné z rozhodnutí C (2008) 6815 final ze dne 12. listopadu 2008 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/39.125 – Automobilové sklo) z rozhodnutí C (2008) 926 final ze dne 11. března 2008 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 dohody o EHP (Věc COMP/38.543 – Mezinárodní stěhovací služby).

34 Zadruhé navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že právně dostačujícím způsobem neuvedl důvody, ze kterých interní prodeje LCD, na které se vztahuje kartelová dohoda, ze strany LGD společnostem Philips a LGE, mohly narušit hospodářskou soutěž na relevantním trhu navzdory strukturálním zárukám vylučujícím, že by tyto prodeje mohly být dotčeny kartelovou dohodou, jelikož uvedené prodeje jsou mimo jiné uskutečňovány za preferenční sazbu, a nemohou tedy být považovány za prodeje, ke kterým dochází na volném trhu. V tomto ohledu je projednávaná věc údajně obdobná jako případ, ve kterém byl vydán rozsudek Team Relocations a další v. Komise (T-204/08 a T-212/08, EU:T:2011:286), týkající se mezinárodních stěhovacích služeb, ve kterém Tribunál z tohoto důvodu vyloučil některé prodeje z hodnoty tržeb uskutečněných na dotčeném trhu.

35 Zatřetí navrhovatelky tvrdí, že Tribunál nevykonal svou pravomoc přezkumu v plné jurisdikci podle článku 261 SFEU a článku 31 nařízení č. 1/2003 tím, že Komisi umožnil odchýlit se bez dostatečného odůvodnění od její dřívější rozhodovací praxe, jak vyplývá zejména z rozhodnutí C (2007) 5791 final ze dne 28. listopadu 2007 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/39.165 – Ploché sklo), jakož i z rozhodnutí přijatých v oblasti kontroly spojování podniků, ve kterých Komise vyloučila zohlednění interních prodejů pro výpočet pokuty.

36 Začtvrté navrhovatelky Tribunálu vytýkají, že se dopustil nesprávného právního posouzení a nevykonal svou pravomoc přezkumu v plné jurisdikci tím, že Komisi umožnil stanovit částku pokuty na základě celkového obratu týkajícího se dotčeného trhu. V tomto ohledu Tribunál údajně nezkoumal důkazy a argumenty předložené společností LGD prokazující, že její interní prodeje společnostem LGE a Philips nemohly být dotčeny kartelovou dohodou, zejména z důvodu ustanovení dohody o společném podniku uzavřené mezi těmito dvěma posledně uvedenými společnostmi.

37 Zapáté navrhovatelky Tribunálu vytýkají, že uvedl rozporné odůvodnění, pokud jde o výklad pokynů pro výpočet pokut. V bodě 97 napadeného rozsudku totiž Tribunál tyto pokyny vykládá v tom smyslu, že Komisi umožňují zahrnout do hodnoty tržeb zohledněných pro výpočet pokuty hodnotu všech prodejů uskutečněných na relevantním trhu bez vyloučení hodnoty tržeb z prodejů, které nebyly dotčeny protiprávním jednáním. Naproti tomu v bodě 70 uvedeného rozsudku Tribunál tvrdí, že hodnota tržeb zohledněná pro tento výpočet musí zahrnovat hodnotu tržeb z prodejů, u nichž je hospodářská soutěž na relevantním trhu narušena. Stejně tak v bodě 68 uvedeného rozsudku Tribunál definuje hodnotu tržeb, která má být zohledněna pro uvedený výpočet s odkazem na prodej zboží, které je předmětem protiprávního jednání a výrobků, které byly předmětem restriktivního jednání. Kromě toho bod 62 téhož rozsudku údajně uvádí, že musí existovat souvislost mezi zohledněnou hodnotou tržeb a protiprávním jednáním.

38 Zašesté se navrhovatelky domnívají, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a porušil právo společnosti LGD na obhajobu, když upřednostnil nevyvratitelnou domněnku, podle které všechny prodeje uskutečněné na relevantním trhu byly dotčeny dotyčným protiprávním jednáním. Pokyny pro výpočet pokut však podle navrhovatelek takovou domněnku nezavádějí, a naopak Komisi ukládají povinnost zkoumat případ od případu, zda byly prodeje dotčeny posuzovaným protiprávním jednáním. Tribunál tak údajně neposoudil důkazy předložené společností LGD.

39 Komise tvrdí, že tato část je neopodstatněná, jelikož ani judikatura Soudního dvora ani uvedené pokyny nebrání v zohlednění interních prodejů pro výpočet pokuty. Každopádně je podle ní tento argument neúčinný, neboť je nesporné, že prodeje společnosti LGD společnostem Philips a LGE představují prodeje jiným podnikům. Navíc je údajně v souladu jak s rozhodovací praxí Komise, tak s bodem 13 týchž pokynů, neomezovat hodnotu tržeb, která má být zohledněna pro výpočet pokut, pouze na transakce skutečně dotčené posuzovanou kartelovou dohodou.

– K druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku, týkající se vlivu protiprávního jednání na interní prodeje společnosti LGD jejím mateřským společnostem

40 V druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky v podstatě Tribunálu v bodech 73 a 83 napadeného rozsudku vytýkají, že kartelová dohoda každopádně měla vliv na interní prodeje společnosti LGD jejím mateřským společnostem.

41 Zaprvé navrhovatelky tvrdí, že jelikož bylo v bodě 86 napadeného rozsudku uvedeno, že Komise nemá důkaz týkající se konkrétně interních prodejů společnosti LGD společnostem LGE a Philips uskutečněných během období od července 2002 do září 2005, dopustil se Tribunál nesprávného právního posouzení a porušil právo společnosti LGD na obhajobu tím, že tyto prodeje zohlednil pro výpočet pokuty. Komise se v tomto ohledu údajně odchýlila od praxe sledované v rozhodnutí Komise C(2008) 428 final ze dne 28. ledna 2009 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP

(věc COMP/39406 – námořní palivové hadice), ve kterém se domnívala, že zásada proporcionality brání zohlednění prodejů týkajících se období, pro které není k dispozici žádný důkaz. Tato praxe je údajně potvrzena rovněž judikaturou Tribunálu (rozsudky Dansk Rørindustri v. Komise, T-21/99, EU:T:2002:74, bod 62, jakož i IMI a další v. Komise, T-18/05, EU:T:2010:202, bod 95). Mimoto Tribunál údajně neposoudil, zda vzhledem k této neexistenci důkazu pro období od července 2002 do září 2005 interní prodeje LGD jejím mateřským společnostem spadají do jediného protiprávního jednání během celého inkriminovaného období.

42 Zadruhé navrhovatelky tvrdí, že Tribunál nesplnil svou povinnost uvést odůvodnění a zjevně zkreslil důkazy, když konstatoval, že prodeje LCD, na které se vztahuje kartelová dohoda, společností LGD společnosti LGE byly na rozdíl od prodejů uskutečněných vůči společnosti Philips dotčeny protiprávním jednáním. Na jedné straně Tribunál údajně zkreslil zápis ze schůzky ze dne 15. listopadu 2001, citovaný v bodě 76 napadeného rozsudku tím, že pouze z tohoto dokumentu vyvodil, v bodě 150 tohoto rozsudku, obecné pravidlo, podle kterého se kartelová dohoda týkala rovněž interních prodejů, ačkoli uvedený dokument nijak nezmiňuje společnosti LGE a Philips a jeho obsah nepodporuje existenci takového obecného pravidla. Na druhé straně Tribunál údajně zkreslil tabulku č. 2 sporného rozhodnutí tím, že z ní v bodě 151 napadeného rozsudku vyvodil, že prodejní ceny LCD, na které se vztahuje kartelová dohoda, ze strany společnosti LGD jejím mateřským společnostem byly ovlivněny kartelovou dohodou, ačkoli se tato tabulka týkala pouze prodejů všem zákazníkům LGD, v průběhu krátkého období šesti měsíců, jednoho druhu LCD obrazovky pro monitory.

43 Zatřetí navrhovatelky tvrdí, že Tribunál právně dostačujícím způsobem neodůvodnil své odmítnutí, v bodě 125 napadeného rozsudku, jejich argumentu, podle kterého Komise porušila právo společnosti LGD na obhajobu, jelikož došla k závěru, že interní prodeje společnosti LGD jejím mateřským společnostem jsou dotčeny kartelovou dohodou. V tomto ohledu je údajně rozporuplné konstatovat, v bodě 111 napadeného rozsudku, že „výhrada týkající se prodejů žalobkyň společnostem LGE a Philips vyplývala již z oznámení námitek“, zatímco v bodě 99 tohoto rozsudku tentýž Tribunál uvedl, že „je pravda, že oznámení námitek výslovně netvrdilo, že prodeje žalobkyň byly dotčeny kartelovou dohodou“. Kdyby totiž LGD v době oznámení námitek věděla, že Komise zamýšlí zahrnout její interní prodeje jejím mateřským společnostem do výpočtu pokuty z důvodu, že tyto prodeje byly uskutečněny na trhu dotčeném kartelovou dohodou, LGD by mohla uplatnit své argumenty v tomto ohledu namísto vysvětlení důvodů, ze kterých prodeje uskutečněné v rámci téže skupiny nemají obecně být zohledněny při výpočtu pokuty.

44 Komise v podstatě tvrdí, že druhá část prvního důvodu kasačního opravného prostředku je neúčinná, jelikož, i kdyby bylo rozhodnuto, že je tato část opodstatněná, není překážkou proto, aby byly za účelem výpočtu pokuty zohledněny prodeje LCD, na které se vztahuje kartelová dohoda, společností LGD společnostem Philips a LGE. Každopádně je podle Komise tato část neopodstatněná.

Závěry Soudního dvora

45 Úvodem je třeba poznamenat, že navrhovatelky Tribunálu opakovaně, v rámci první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku, vytýkají, že došel k závěru, že Komise právem zahrnula interní prodeje společnosti LGD jejím mateřským společnostem, totiž LGE a Philips, do hodnoty tržeb zohledněné pro výpočet výše pokuty.

46 Je však třeba uvést, že, jak jasně vyplývá z bodů 136 až 145 napadeného rozsudku, Tribunál konstatoval, že se Komise správně domnívala, že navrhovatelky netvořily se společnostmi LGE a Philips jeden podnik pro účely použití článku 101 SFEU, což nebylo před uvedeným soudem zpochybněno, a nepředstavují tak vertikálně integrovaný podnik, takže relevantní prodeje navrhovatelek společnostem LGE a Philips byly zahrnuty do kategorie „přímých prodejů v EHP“ patřících k prodejům LCD, na které se vztahuje kartelová dohoda, nezávislým třetím osobám. Toto

konstatování nebylo navrhovatelkami v jejich kasačním opravném prostředku více zpochybněno. Naopak navrhovatelky na jednání výslovně potvrdily, že prodeje LCD, na které se vztahuje kartelová dohoda, svým mateřským společnostem nebyly interními prodeji.

47 Za těchto podmínek v rozsahu, v němž v první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky vytýkají, že Tribunál došel k závěru, že Komise právem zahrnula interní prodeje společnosti LGD jejím mateřským společnostem do hodnoty tržeb zohledněné pro výpočet výše pokuty, musí být jejich argumentace zamítnuta, jelikož je založena na nesprávném výkladu napadeného rozsudku.

48 V rozsahu, v němž navrhovatelky v uvedené části Tribunálu vytýkají, že došel k závěru, že Komise právem zahrnula relevantní prodeje společnosti LGD jejím mateřským společnostem do hodnoty tržeb zohledněné pro výpočet výše pokuty, je třeba připomenout, že čl. 23 odst. 2 druhý pododstavec nařízení č. 1/2003 stanoví, že pokuta u každého podniku a sdružení podniků podílejících se na protiprávním jednání nesmí přesáhnout 10 % jeho celkového obratu za předchozí hospodářský rok.

49 Jak již Soudní dvůr rozhodl, Komise musí posoudit, v každém projednávaném případě a při zohlednění kontextu i cílů sledovaných režimem sankcí zavedeným uvedeným nařízením sledovaný dopad na dotyčný podnik, a to zejména s přihlédnutím k obratu, který odráží skutečnou hospodářskou situaci tohoto podniku během období, kdy bylo protiprávní jednání spácháno (rozsudky Britannia Alloys & Chemicals v. Komise C-76/06 P, EU:C:2007:326, bod 25, jakož i Guardian Industries a Guardian Europe v. Komise, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, bod 53).

50 Podle ustálené judikatury Soudního dvora je za účelem stanovení pokuty možné rovněž přihlédnout jak k celkovému obratu podniku, který představuje údaj, byť jen přibližný a nedokonalý, o jeho velikosti a hospodářské síle, tak k části tohoto obratu, jehož bylo dosaženo zbožím, které je předmětem protiprávního jednání, a který tedy může poskytnout údaj o jeho rozsahu (rozsudky Musique Diffusion française a další v. Komise, 100/80 až 103/80, EU:C:1983:158, bod 121; Dansk Rørindustri a další v. Komise, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, bod 243, Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients v. Komise, C-397/03 P EU:C:2006:328, bod 100, jakož i Guardian Industries a Guardian Europe v. Komise, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, bod 54).

51 Z ustálené judikatury Soudního dvora plyne, že ačkoliv čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003 ponechává Komisi širokou posuzovací pravomoc, omezuje její výkon tím, že zavádí objektivní kritéria, která Komise musí dodržet. Na jedné straně tak má výše pokuty, kterou lze podniku uložit, vyčíslitelnou a absolutní maximální hodnotu, takže maximální výši pokuty, kterou lze uložit danému podniku, lze stanovit předem. Na druhé straně výkon této posuzovací pravomoci je navíc rovněž omezen pravidly jednání, která si Komise sama uložila, zejména v pokynech pro výpočet pokut (rozsudek Guardian Industries a Guardian Europe v. Komise, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, bod 55).

52 Podle bodu 13 uvedených pokynů „[p]ři určování základní výše uložené pokuty bude Komise vycházet z hodnoty tržeb za zboží nebo služby dotčeného podniku v příslušné zeměpisné oblasti uvnitř EHP, které přímo nebo nepřímo souvisejí s protiprávním jednáním“. Téže pokyny v bodě 6 upřesňují, že „kombinace hodnoty tržeb souvisejících s protiprávním jednáním a doby trvání je vhodnou hodnotou pro vyhodnocení [jeho] ekonomického významu […] a relativní váhy každého podniku, který se podílel na protiprávním jednání“.

53 Z toho vyplývá, jak již Soudní dvůr rozhodl, že bod 13 pokynů z roku 2006 má za cíl použít jako výchozí bod pro výpočet pokuty uložené podniku částku, která odráží hospodářský význam protiprávního jednání a relativní váhu dotčeného podniku v protiprávním jednání. Proto ačkoli nesporně nelze pojem hodnoty tržeb uvedený v tomto bodě 13 rozšířit tak, aby zahrnoval prodeje uskutečněné dotčeným podnikem, které nespadají do působnosti vytýkané kartelové dohody, bylo by nicméně v rozporu s cílem sledovaným uvedeným ustanovením, kdyby měl být uvedený pojem chápán

tak, že se týká obratu dosaženého pouze z prodejů, ohledně kterých je prokázáno, že byly skutečně dotčeny uvedenou kartelovou dohodou (rozsudky Team Relocations a další v. Komise, C-444/11 P, EU:C:2013:464, body 76 a 88, jakož i Guardian Industries a Guardian Europe v. Komise, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, bod 57).

54 Takové omezení by mimo jiné mělo za následek umělou minimalizaci hospodářského významu protiprávního jednání spáchaného daným podnikem, jelikož pouhá skutečnost, že byl nalezen omezený počet přímých důkazů o prodejích skutečně dotčených kartelovou dohodou, by vedla k uložení pokuty bez skutečného vztahu k působnosti dotčené kartelové dohody. Taková odměna za utajení by rovněž byla v rozporu s cílem účinně stíhat a trestat porušení článku 101 SFEU, a tudíž ji nelze připustit (rozsudky Team Relocations a další v. Komise, C-444/11 P, EU:C:2013:464, bod 77, jakož i Guardian Industries a Guardian Europe v. Komise, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, bod 58).

55 V každém případě je třeba zdůraznit, že podíl celkového obratu pocházející z prodeje produktů, které jsou předmětem protiprávního jednání, nejlépe odráží jeho hospodářský význam (rozsudek Guardian Industries a Guardian Europe v. Komise, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, bod 59 a citovaná judikatura).

56 V projednávané věci tedy Tribunál právem v bodě 97 napadeného rozsudku rozhodl, že „možnost, aby Komise do hodnoty tržeb relevantních pro výpočet částky pokuty zahrnula prodeje LCD, na které se vztahuje kartelová dohoda, uskutečněné navrhovatelkami vůči společnostem LGE a Philips, závisí nikoli na otázce, zda tyto prodeje byly uskutečněny za ceny dotčené kartelovou dohodou, ale na pouhé skutečnosti, že byly uskutečněny na trhu dotčeném existencí kartelové dohody, na níž se žalobkyně podílely“.

57 V tomto ohledu se Tribunál právem opřel nejprve, v bodech 65 a 66 uvedeného rozsudku, o bod 13 pokynů pro výpočet pokut tím, že konstatoval, se tento bod týká prodejů uskutečněných na relevantním trhu dotčeném protiprávním jednáním, a nikoli pouze případů, u nichž Komise má listinné důkazy protiprávního jednání, poté, v bodě 67 uvedeného rozsudku, o účel pravidel hospodářské soutěže Evropské unie, poté, co uvedl, že výklad navrhovaný navrhovatelkami by totiž znamenal, že Komise by při stanovování základní částky pokut musela ve všech jednotlivých případech určovat, které z individuálních tržeb jsou ovlivněny kartelovou dohodou, a konečně v bodě 68 téhož rozsudku o judikaturu vyplývající z rozsudku Musique Diffusion française a další v. Komise, 100/80 až 103/80, EU:C:1983:158, připomenutou v bodě 50 tohoto rozsudku.

58 Vzhledem k tomu, že Tribunál v bodě 69 napadeného rozsudku v rámci nezávislého posouzení skutkového stavu konstatoval, aniž navrhovatelky namítaly sebemenší zkreslení, že prodeje LCD, na které se vztahuje kartelová dohoda, uskutečněné navrhovatelkami vůči společnostem LGE a Philips byly uskutečněny na trhu dotčeném protiprávním jednáním, nedopustil se tudíž nesprávného právního posouzení, když se v bodech 71 a 72 uvedeného rozsudku domníval, že Komise byla oprávněna zohlednit uvedené prodeje pro výpočet výše ukládané pokuty, aniž bylo důležité vědět, zda jim LGE a Philips skutečně zaplatily ceny zvýšené z důvodu kartelové dohody a zda toto případné zvýšení přenesly na cenu konečných výrobků zahrnující LCD, na které se vztahuje kartelová dohoda, které prodaly spotřebitelům v EHP.

59 Za těchto podmínek Tribunál neměl povinnost ani upřesnit důvody, ze kterých prodeje uvedených LCD, na které se vztahuje kartelová dohoda, uskutečněné společností LGD vůči společnostem LGE a Philips, navzdory smluvním klauzulím pojícím LGD s posledně uvedenými společnostmi v rámci jejich dohody o společném podniku, mohly narušit hospodářskou soutěž na relevantním trhu, ani zkoumat důkazy předložené za tímto účelem navrhovatelkami.

60 V tomto ohledu je třeba uvést, že nezohlednění hodnoty prodejů uskutečněných vůči nezávislým třetím osobám z důvodu, že jelikož se podnik účastnil kartelové dohody, má s nimi zvláštní strukturální vazby, by neodůvodněně vedlo ke zvýhodnění takového podniku tím, že by mu umožnilo vyhnout se sankci

přiměřené jeho významu na trhu s výrobky, které jsou předmětem protiprávního jednání (viz obdobně rozsudek Guardian Industries a Guardian Europe v. Komise, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, body 59 a 63).

61 Kromě výhody, kterou lze očekávat z kartelové dohody stanovící horizontální určení cen při prodejích nezávislým třetím osobám, může totiž podnik rovněž mít prospěch z takové kartelové dohody nárůstem svých prodejů podnikům, se kterými existují určité strukturální vazby, pokud posledně uvedené podniky nepodléhají cenám zvýšeným v rámci kartelové dohody, jelikož z tohoto důvodu je uvedenému podniku poskytnuta konkurenční výhoda vůči jeho konkurentům, kteří tyto zvýšené ceny nabízejí na relevantním trhu.

62 Kromě toho samotná skutečnost, že podnik na relevantním trhu uskutečňuje prodeje za zvýšené ceny vůči nezávislým třetím osobám, s sebou nese narušení hospodářské soutěže, mající vliv na celý relevantní trh, ke škodě zvláště spotřebitelů.

63 Z toho vyplývá, jak Tribunál uvedl v bodě 70 napadeného rozsudku, že dokonce i když se kartelová dohoda netýká prodejů dotyčného výrobku podnikům napojeným na účastníky této kartelové dohody, je hospodářská soutěž na relevantním trhu zkreslena, takže tyto prodeje mohou být zohledněny pro výpočet pokuty.

64 Na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelky, Tribunál tímto nijak neuplatňuje nevyvratitelnou domněnku, podle které byly všechny prodeje uskutečněné na relevantním trhu stiženy dotčeným protiprávním jednáním. Naopak se Tribunál v odůvodnění, které – jak vyplývá z bodů 48 až 59 tohoto rozsudku – není stiženo žádným nesprávným právním posouzením domníval, že i v případě neexistence jakéhokoli důkazu, že prodeje LCD, na které se vztahuje kartelová dohoda, navrhovatelkami jejich mateřským společnostem byly dotčeny tímto protiprávním jednáním, mohou být tyto prodeje přesto zohledněny pro účely výpočtu výše ukládané pokuty navrhovatelkám, jelikož byly uskutečněny na trhu dotčeném protiprávním jednáním. Argumentace navrhovatelek je tak založena na nesprávném výkladu napadeného rozsudku a musí být tudíž zamítnuta.

65 Tribunálu nelze vytýkat ani rozpor v odůvodnění v bodech 62 a 68 až 70 napadeného rozsudku.

66 Tím, že Tribunál v bodě 62 tohoto rozsudku uvedl, že Komise byla povinna „vysvětlit, jaké bylo spojení prodejů navrhovatelek společnostem LGE a Philips s kartelovou dohodou“, tím, že v bodě 68 uvedeného rozsudku připomenul, že „z ustálené judikatury vyplývá, že část obratu odpovídající prodeji zboží, které je předmětem protiprávního jednání, může poskytnout přesný ukazatel rozsahu protiprávního jednání na dotčeném trhu“, a tím, že v bodě 70 téhož rozsudku uvedl, že „jestliže je výrobek, který je předmětem kartelové dohody, prodán na vnitřním trhu, je hospodářská soutěž na tomto trhu narušena“, totiž Tribunál pouze vyjádřil stejnou úvahu, kterou se řídí celé jeho odůvodnění a kterou zopakoval, zejména v bodech 66 a 97 napadeného rozsudku, podle kterého prodeje navrhovatelek společnostem LGE a Philips mohly být zohledněny Komisí za účelem výpočtu výše pokuty, jelikož tyto prodeje byly uskutečněny na trhu dotčeném protiprávním jednáním.

67 Kromě toho pokud jde o výtku vůči Tribunálu, že se odchýlil od rozhodovací praxe Komise, je třeba připomenout, podobně jako Tribunál v bodě 143 napadeného rozsudku, že podle ustálené judikatury Soudního dvora předchozí rozhodovací praxe Komise neslouží jako právní rámec pro stanovení pokut v oblasti hospodářské soutěže (viz rozsudky JCB Service v. Komise, C-167/04 P, EU:C:2006:594, bod 205; Tomra Systems a další v. Komise, C-549/10 P, EU:C:2012:221, bod 104, jakož i Team Relocations a další v. Komise, C-444/11 P, EU:C:2013:464, bod 82).

68 První část prvního důvodu kasačního opravného prostředku je proto třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

69 Za těchto podmínek druhá část tohoto důvodu kasačního opravného prostředku, kterou se navrhovatelky snaží zpochybnit konstatování učiněná Tribunálem v bodech 73 až 89 a 147 až 154 napadeného rozsudku, podle kterých v podstatě, jak vyplývá z uvedeného bodu 73, ze spisu „každopádně“ vyplývá, že prodeje LCD, na které se vztahuje kartelová dohoda, navrhovatelkami společnostem LGE a Philips byly předmětem diskusí v rámci kartelové dohody a že Komise právně dostačujícím způsobem prokázala, že kartelová dohoda ovlivňovala rovněž tyto prodeje, musí být zamítnuta jako neúčinná, neboť se týká nadbytečných důvodů (viz zejména rozsudek Dansk Rørindustri a další v. Komise, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, bod 148).

70 Jak totiž vyplývá ze zkoumání první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku, důvody uvedené v bodech 65 až 72 a 97 napadeného rozsudku samy o sobě odůvodňují zohlednění uvedených prodejů pro výpočet pokuty.

71 Z toho vyplývá, že první důvod kasačního opravného prostředku je třeba zamítnout v plném rozsahu.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku, týkajícímu se částečné ochrany před pokutou

72 Tento důvod se dělí na dvě části. V první části navrhovatelky uvádějí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při uplatnění bodu 23 písm. b) posledního pododstavce sdělení o shovívavosti a nesplnil svou povinnost uvést odůvodnění tím, že podniku, který žádal o úplnou ochranu před pokutou, přiznal zvýhodněné postavení oproti podniku žádajícímu o částečnou ochranu před pokutou. V druhé části navrhovatelky tvrdí, že Tribunál zjevně zkreslil důkazy a dopustil se nesprávného právního posouzení při uplatnění tohoto sdělení tím, že společnosti LGD odmítl přiznat částečnou ochranu před pokutami za období po 26. srpnu 2005.

K první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku, týkající se podmínek poskytnutí částečné ochrany před pokutami

– Argumentace účastníků řízení

73 V této části navrhovatelky Tribunálu vytýkají, že se dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu bodu 23 odst. b) prvního pododstavce sdělení o shovívavosti tím, že společnosti LGD odmítl přiznat, na základě omezujícího uplatnění tohoto sdělení, částečnou ochranu před pokutou za rok 2005, aniž dokázal, že informace poskytnuté společností Samsung samy o sobě představují dostatečný základ k tomu, aby Komisi umožnily konstatovat, že dotčené protiprávní jednání bylo prováděno během tohoto roku. Z rozsudku Transcatab v. Komise (T-39/06, EU:T:2011:562) totiž údajně vyplývá, že za skutečnosti, které předtím nebyly Komisi známy, jsou považovány skutečnosti, jejichž důkaz je oznámen podnikem žádajícím o částečnou ochranu před pokutou, pokud díky těmto skutečnostem „Komise dospěje k novým závěrům o protiprávním jednání“.

74 Podle navrhovatelek měly důkazy, které poskytly ve svém prohlášení ze dne 20. července 2006, důležitější hodnotu než důkazy předložené společností Samsung, jelikož se vztahovaly na celou dobu trvání protiprávního jednání až do února 2006, na hlavní mnohostranné schůzky, na všechny účastníky, jakož i na různé kategorie výrobků, zatímco důkazy předložené společností Samsung se týkaly velmi omezené doby a skutečností a Komisi údajně neumožnily stíhat a potrestat několik účastníků kartelové dohody z důvodu skutků spáchaných v průběhu roku 2005. Tribunál údajně sám v bodech 189 a 190 napadeného rozsudku připustil, že sporné rozhodnutí se častěji zakládá na důkazech poskytnutých navrhovatelkami ohledně roku 2005 a že informace poskytnuté navrhovatelkami měly skutečně silnější důkazní hodnotu než poznatky dříve uvedené společností Samsung.

75 Navrhovatelky se domnívají, že výklad bodu 23 písm. b) prvního pododstavce sdělení o shovívavosti provedený Tribunálem je v rozporu s duchem tohoto ustanovení, jelikož vede k odrazení jiných členů kartelové dohody než podniku, který požádal o úplnou ochranu před pokutou, přinést relevantní důkazy týkající se nových skutečností, které posledně uvedený podnik neodhalil, dokládající delší dobu stíhaného protiprávního jednání, protože je nepravděpodobné, že tito další členové získají výhodu částečné ochrany před pokutou za toto dodatečné období a protože jim dokonce hrozí, že jim bude uložena vyšší pokuta.

76 Komise se domnívá, že jelikož je první část druhého důvodu kasačního opravného prostředku založena na nesprávném výkladu uvedeného ustanovení, musí být zamítnuta.

– Závěry Soudního dvora

77 Je třeba připomenout, že bod 23 písm. b) poslední pododstavec sdělení o shovívavosti stanoví, že „pokud podnik poskytne důkazy, které se vztahují ke skutečnostem, které předtím nebyly Komisi známy a mají přímý dopad na závažnost nebo trvání předpokládaného kartelu, Komise je nevezme v úvahu při stanování pokuty pro podnik, který tyto důkazy předložil."

78 Jak Tribunál právem uvedl v bodě 166 napadeného rozsudku, ze znění téhož ustanovení vyplývá, že jím stanovená částečná ochrana před pokutami požaduje, aby byly splněny dvě podmínky, a to zaprvé že dotyčný podnik jako první prokázal skutečnosti, které předtím nebyly Komisi známy, a zadruhé že kvůli těmto skutečnostem, které mají přímý dopad na závažnost nebo dobu trvání předpokládaného kartelu, Komise může dospět k novým závěrům o protiprávním jednání.

79 Jak vyplývá z judikatury Soudního dvora, výrazy „skutečnosti, které [...] nebyly Komisi známy", týkající se první z těchto podmínek, jsou jednoznačné a umožňují použít, jak Tribunál uvedl v bodě 167 napadeného rozsudku, restriktivní výklad podmínek stanovených pro použití bodu 23 písm. b) posledního pododstavce sdělení o shovívavosti v tom smyslu, že se omezí na případy, kdy určitá společnost zúčastněná na kartelové dohodě poskytne Komisi novou informaci týkající se závažnosti nebo doby trvání protiprávního jednání a že se vyloučí případy, kdy společnost poskytla pouze důkazy umožňující posílit důkazy o existenci protiprávního jednání (v tomto smyslu viz usnesení Kuwait Petroleum a další v. Komise, C-581/12 P, EU:C:2013:772, bod 19).

80 V projednávané věci z bodu 189 napadeného rozsudku vyplývá, že Tribunál v rámci svého svrchovaného posouzení skutkových okolností uvedl, přičemž v této souvislosti nebylo tvrzeno žádné zkreslení, že „v okamžiku prohlášení žalobkyň dne 20. července 2006, Komise věděla – díky důkazům poskytnutým [...] společností [Samsung] – že dvoustranné kontakty mezi určitými účastnicemi kartelové dohody pokračovaly v roce 2005".

81 Vzhledem k tomu, že Tribunál konstatoval, že se informace poskytnuté navrhovatelkami netýkaly skutečností, které předtím nebyly Komisi známy, byl ze stejného důvodu oprávněn zamítnout, v bodě 194 napadeného rozsudku, argumenty navrhovatelek týkající se udělení částečné ochrany před pokutou na základě bodu 23 písm. b) posledního pododstavce sdělení o shovívavosti, pokud jde o tyto skutečnosti, aniž měl povinnost zkoumat, zda tyto informace mohly Komisi umožnit dojít k novým závěrům o protiprávním jednání, a tudíž neměl povinnost prokázat, že jejich důkazní hodnota byla vyšší než důkazní hodnota informací poskytnutých dříve společností Samsung.

82 Je tedy nerozhodné, že v bodech 189 a 190 napadeného rozsudku Tribunál konstatoval, že sporné rozhodnutí „se častěji zakládá na důkazech poskytnutých [navrhovatelkami] ohledně roku 2005" a že „[jimi poskytnuté] informace [...] dne 20. července 2006 [...] měly skutečně silnější důkazní hodnotu než informace dříve uvedené společností Samsung".

83 Ostatně je třeba poznamenat, že tato konstatování byla – jak jasně vyplývá z bodu 190 uvedeného rozsudku – Tribunálem učiněna jen pro úplnost, nikoli za účelem odůvodnění zamítnutí žádosti o částečnou ochranu před pokutou za rok 2005, nýbrž pro vysvětlení důvodů, které Komisi vedly k tomu, že navrhovatelkám poskytla snížení výše pokuty, jelikož podmínky takového snížení stanovené sdělením o shovívavosti jsou odlišné od podmínek stanovených pro poskytnutí částečné ochrany před pokutou.

84 Mimoto na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelky, tento výklad bodu 23 písm. b) posledního pododstavce uvedeného sdělení není nijak v rozporu s cílem tímto sdělením sledovaným, jelikož, jak Tribunál rozhodl v bodě 167 napadeného rozsudku, účinnost programu shovívavosti by byla narušena, kdyby podniky ztratily motivaci být prvním, kdo poskytne Komisi informace upozorňující na kartelovou dohodu (v tomto smyslu viz usnesení Kuwait Petroleum a další v. Komise, C-581/12 P, EU:C:2013:772, bod 20).

85 Proto pokud podnik, který s cílem získat úplnou ochranu před pokutou na základě téhož sdělení Komisi první poskytl důkazy, které jí mohou umožnit konstatovat porušení článku 101 SFEU, neodhalil informace dokládající to, že dotčené protiprávní jednání trvalo delší dobu, než o jaké svědčí uvedené důkazy, je každý jiný podnik, který se podílel na tomto protiprávním jednání, pobídnut, na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelky, být prvním, kdo takové informace odhalí, jelikož takové odhalení může odůvodnit poskytnutí částečné ochrany před pokutou podle bodu 23 písm. b) posledního pododstavce tohoto sdělení. Avšak taková situace není zcela dána v projednávané věci, jak již bylo konstatováno v bodě 80 tohoto rozsudku, pokud jde o znalost, kterou Komise měla o pokračování protiprávního jednání během roku 2005.

86 Je pravda, že podnik, který poskytne informace Komisi na základě sdělení o shovívavosti, jelikož obvykle neví, které informace již má Komise k dispozici, nemůže mít jistotu, že splní podmínky pro poskytnutí částečné ochrany před pokutou stanovené v bodě 23 písm. b) posledním pododstavci tohoto sdělení.

87 Avšak uvedené sdělení nemá za cíl takovou nejistotu odstranit, nýbrž naopak směřuje k vytvoření ovzduší nejistoty uvnitř kartelových dohod s cílem povzbudit k jejich prozrazení Komisi, jak Tribunál právem rozhodl v bodě 163 napadeného rozsudku.

88 Navrhovatelky také nemohou tvrdit, že výklad použitý Tribunálem v napadeném rozsudku činí poskytnutí částečné ochrany před pokutami v praxi nepravděpodobným, jelikož, jak vyplývá zejména z bodů 182 a 195 až 203 napadeného rozsudku, právě takovou částečnou ochranu před pokutami získaly za leden roku 2006.

89 Kromě toho navrhovatelky Tribunálu nesprávně vytýkají, že napadený rozsudek v této otázce dostatečně neodůvodnil. Jak totiž vyplývá ze všech předcházejících úvah, tento rozsudek, zejména ve svých bodech 166, 167 a 189, se vší požadovanou přesností uvádí důvody, ze kterých Komise byla oprávněna odmítnout navrhovatelkám poskytnutí částečné ochrany před pokutou za rok 2005.

90 První část druhého důvodu kasačního opravného prostředku je proto třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

K druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku, týkající se zamítnutí částečné ochrany před pokutou za období po 26. srpnu 2005

– Argumentace účastníků řízení

91 V této části navrhovatelky zaprvé Tribunálu vytýkají, že zamítl částečnou ochranu před pokutou společnosti LGD za období po 26. srpnu 2006, ačkoli Komise neměla žádný důkaz poskytnutý podnikem, který žádal o ochranu před pokutou, prokazující, že LGD pokračovala v účasti na kartelové dohodě po tomto datu. Jediným důkazem poskytnutým společností Samsung, pokud jde o období po srpnu 2006, je totiž údajně elektronická zpráva ze dne 6. prosince 2005 týkající se případných dvoustranných kontaktů mezi společností Samsung na jedné straně a společnostmi AU Optronics Corp. a Chi Mei Optoelectronics Corp. na straně druhé, která neuvádí společnost LGD ani jiné účastníky. Tím, že Tribunál v bodě 187 napadeného rozsudku vycházel z toho, že se tento dokument může týkat všech účastníků kartelové dohody, včetně společnosti LGD, údajně zkreslil jeho obsah.

92 Zadruhé se navrhovatelky domnívají, že se Tribunál rovněž dopustil nesprávného právního posouzení tím, že v bodě 193 napadeného rozhodnutí došel k závěru, že důkazy poskytnuté společností Samsung Komisi umožňují domnívat se, že LGD pokračovala v účasti na protiprávním jednání až do konce, jelikož se jedná o jediné protiprávní jednání. Tento závěr je údajně v rozporu s judikaturou vyplývající z rozsudku Dansk Rørindustri v. Komise (T-21/99, EU:T:2002:74, bod 62), ve kterém Tribunál vyloučil, aby Komise mohla bez důkazu předpokládat, že účastník kartelové dohody byl jejím účastníkem až do jejího skončení.

93 Zatřetí se navrhovatelky domnívají, že uvedený bod 193 je rovněž stižen nesprávným právním posouzením, jelikož se Tribunál domníval, že dotčené důkazy Komisi umožnily činit společnost LGD odpovědnou za jednání jiných účastníků bez posouzení přísných podmínek takového přičtení odpovědnosti. Podle judikatury Tribunálu tato odpovědnost může být podniku přičtena, pouze pokud se prokáže, že podnik věděl o protiprávním chování ostatních účastníků nebo je mohl rozumně předpokládat a byl připravený nést z toho plynoucí riziko (rozsudky BASF a UCB v. Komise, T-101/05 a T-111/05, EU:T:2007:380, bod 160, jakož i Denki Kagaku Kogyo a Denka Chemicals v. Komise, T-83/08, EU:T:2012:48, bod 242). V projednávané věci však Komise bez důkazů předložených společností LGD údajně nemohla po dubnu 2005 rozšířit dobu trvání protiprávního jednání pro jiné účastníky kartelové dohody nežli společnosti Samsung a Chi Mei Optoelectronics Corp.

94 Komise připomíná, že závěr Tribunálu, podle kterého Komise byla ke dni prohlášení učiněných navrhovatelkami, tedy 20. červenci 2006, informována o provádění kartelové dohody v průběhu celého roku 2005, je konstatováním skutkového stavu, které nepodléhá přezkumu Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku, kromě případů zkreslení skutkového stavu nebo důkazů. V projednávané věci však navrhovatelky údajně netvrdí žádné zkreslení důkazů, nýbrž se spíše domnívají, že elektronická zpráva ze dne 6. prosince 2005 je nedostačující k tomu, aby sloužila za základ závěru Tribunálu.

– Závěry Soudního dvora

95 Je třeba konstatovat, že tato druhá část druhého důvodu kasačního opravného prostředku, kterou navrhovatelky v podstatě Tribunálu vytýkají, že zamítl jejich částečnou ochranu před pokutou za období po 26. srpnu 2005, je zcela založena na předpokladu, podle kterého se Tribunál chybně domníval, že Komise byla informována o účasti společnosti LGD na kartelové dohodě po tomto datu z důvodu jediné elektronické zprávy ze dne 6. prosince 2005 poskytnuté společností Samsung, citované v bodě 187 napadeného rozsudku, jejíž obsah Tribunál údajně zkreslil.

96 Tento předpoklad vychází z nesprávného výkladu napadeného rozsudku.

97 Tribunál totiž takové konstatování v napadeném rozsudku nejenže neučinil, ale nadto z bodu 193 napadeného rozsudku jasně vyplývá, že Tribunál učinil závěr o tom, že navrhovatelky pokračovaly v účasti na kartelové dohodě po celý rok 2005, na základě nikoli této elektronické zprávy ze dne 6. prosince 2005, nýbrž jiného dokumentu předloženého společností Samsung, totiž elektronické zprávy ze dne 14. ledna 2005, citované v bodě 185 uvedeného rozsudku, která uvádí možnost, že se tento účastník kartelové dohody navrhovatelek zeptal, jaké jsou jejich úmysly týkající se některých cen.

98 Za těchto podmínek nemohou navrhovatelky Tribunálu vytýkat, že zkreslil obsah elektronické zprávy ze dne 6. prosince 2005, z důvodu, že tato zpráva neprokazuje, že pokračovaly v účasti na kartelové dohodě po 26. srpnu 2005, jelikož Tribunál z tohoto dokumentu žádný takový závěr nevyvodil, nýbrž na základě této elektronické zprávy obecně konstatoval, že kartelová dohoda pokračovala v roce 2005, jak vyplývá z bodu 189 napadeného rozsudku.

99 Proto jsou tvrzení navrhovatelek v tomto bodě neopodstatněná.

100 Vzhledem k tomu, že navrhovatelky nezpochybňují posouzení elektronické zprávy ze dne 14. ledna 2005 provedené Tribunálem v bodě 193 napadeného rozsudku, které ostatně s výhradou případu zkreslení spadá pouze do jeho pravomoci, ve zbývající části musí být druhá část druhého důvodu kasačního opravného prostředku zamítnuta jako neúčinná v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 69 tohoto rozsudku. Toto posouzení totiž Tribunálu stačilo, aby se právem domníval, že Komise věděla o účasti navrhovatelek na kartelové dohodě v roce 2005. Výhrady navrhovatelek týkající se druhé části uvedeného bodu 193 se tedy vztahují k doplňujícímu důvodu.

101 Druhou část druhého důvodu kasačního opravného prostředku je proto třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

102 Z toho tedy vyplývá, že druhý důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut v plném rozsahu.

103 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba zamítnout kasační opravný prostředek jako neopodstatněný.

K nákladům řízení

104 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 tohoto jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

105 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala uložení náhrady nákladů řízení společnostem LGD a LGDT a posledně uvedené neměly úspěch ve věci, je důvodné jim uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Společnostem LG Display Co. Ltd a LG Display Taiwan Co. Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy.